

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Пловдив, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър Л. Стойчев

при участието на секретаря Боряна Д. Козова
като разгледа докладваното от Александър Л. Стойчев Търговско дело № 20225300900130 по описа за 2022 година

Искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 99 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Предявен е иск от „КОПИЕ“ ЕАД, ЕИК 203298803, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район „Средец“, ул. „Георги Бенковски“ № 6, срещу Община Карлово, БУЛСТАТ 00471365, гр. Карлово, ул. „Петко Събев“ № 1 за заплащане на сумата от 486 750 лв., представляваща неустойка по Договор № 25 от 05.02.2007 г. и Договор за спогодба от 10.09.2014 г., което вземане е придобито от ищеца „Копие“ ЕАД по Договор за цесия от 11.09.2018 г., като освен това ищецът желае заплащане и на мораторна лихва в размер на 130 351.26 лв. за периода от 19.07.2019 г. до 08.03.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, начинаей от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Твърди се от ищеца, че с Решение № 1794 на заседание на Общински съвет – Карлово, проведено на 24.07.2014 г., Община Карлово и „Си Ен Джи Марица“ ООД, ЕИК 175084796, са сключили Договор за спогодба от 10.09.2014 г., в чл. 5 на който, изрично е уговорено, че към датата на подписването му Община Карлово дължи на „Си Ен Джи Марица“ ООД по Договор № 25 от 05.02.2007 г. неустойка в размер на 486 750 лв. В

последствие, ищецът „Копие“ ЕАД е придобил вземането против Община Карлово по силата на Договор за цесия от 11.09.2018 г. Също така, се установява от кредитора, че с потвърдително писмо от 08.03.2019 г. Община Карлово е потвърдила наличието на процесното задължение, а в изпълнение на задължението по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД на 11.04.2019 г. с Уведомление № 99-00-253 „Си Ен Джи Марица“ ООД, като предишен кредитор, е уведомил общината за прехвърлянето на вземането с договор за цесия. Поради обстоятелството, че ответникът при налични покани от страна на новия кредитор да заплати процесните задължения, не е извършил това правно действие, се инициира настоящата защита.

ОТВЕТНИКЪТ оспорва изцяло исквете. Твърди, че прехвърлянето на вземането от 486 750 лв. с процесния договор за цесия в полза на ищеца няма действие спрямо длъжника Община Карлово, поради непълен и незавършен фактически състав на прехвърлянето по смисъла на чл. 99 от ЗЗД и чл. 635 от ТЗ. На следващо място се навежда довод, че договорът за цесия е нищожен по смисъла на чл. 26, ал. 2 от ЗЗД, тъй като сделката е симулативна, целяща не възмездно прехвърляне на иначе съществуващото към датата на цесията вземане, а облагодетелстване до същия размер на цесионера „Копие“ ЕАД за сметка на масата на несъстоятелността и кредиторите на „Си Ен Джи Марица“ ООД-в несъстоятелност. Също така, в условията на евентуалност се твърди нищожност на сделката по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, като противоречаща на закона или като заобикалящи го, но не се сочи от страна на ответника на кои членове от закона противоречи или се заобикалят. Прави се и възражение за изтекла погасителна давност по отношение на главния иск, като се твърди, че давността за процесната цедирана неустойка е изтекла преди завеждане на исквата молба.

Пловдивски окръжен съд, Търговско отделение, като разглежда предявения иск във връзка с възраженията на ответника и събраните по делото доказателства намери за установено следното:

По основните факти страните не спорят. Същите се съгласяват, че с договор за цесия от 02.07.2012г., "МЕТАМОДУЛ" ООД прехвърля част от вземането си към община Карлово по Договор № 25 от 05.02.2007г. в размер на 413 424.15 лв. с ДДС в полза на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД, ЕИК175084796, за което по реда на чл.99, ал.3 от ЗЗД, на 03.07.2012г. с

Уведомление с вх. №92-00-355/03.07.2012г. "МЕТАМОДУЛ" ООД като предишен кредитор е уведомило община Карлово за прехвърлянето. С втори Договор за цесия от 15.11.2013г., "МЕТАМОДУЛ" ООД прехвърля останалата част от вземането си към община Карлово по същия Договор в размер на 306 565.85 лв. с ДДС в полза на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД, ЕИК175084796, за което по реда на чл.99, ал.3 от ЗЗД, на 22.11.2013г. с Уведомление с вх. вх.И92-00- 690/22.11.2013г. "МЕТАМОДУЛ" ООД като предишен кредитор е уведомило община Карлово за прехвърлянето.

На основание Решение № 1794, взето с протокол № 38 от заседание на Общински съвет - Карлово, проведено на 24.07.2014г., община Карлово, и „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД, са сключили Договор за спогодба от 10.09.2014г., с който изрично е уговорено, че към датата на подписване - 10.09.2014г., община Карлово дължи на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД по Договор №25/05.02.2007г. и двата договора за цесия следните суми : Сумата 690 000 лева с вкл. ДДС, представляваща неизплатена част по осчетоводени при общината Карлово фактури с №5000001706 от 02.07.2012г. и №5000002646 от 17.11.2013г. и подписани актове по ЗУТ; сумата 486 750 лева, представляваща дължима по чл.33 от Договор №25/05.02.2007г. неустойка, редуцирана и намалена от 5 922 000 лева на 486 750 лева;

Двата горепосочени договора за цесия и спогодбата, на които се позовава ищецът, са сключени при спазване на формалните изисквания на Закона за задълженията и договорите, като прехвърленото вземане и по двата договора от страна на "МЕТАМОДУЛ" ООД на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД съществува към момента на сключването им, като е осчетоводено при ответника и съгласно трайно установената практика на съдилищата и ВКС представлява признаване на вземането от община Карлово към 10.09.2014г. Като такава, сумата от 690 000 лева с вкл. ДДС по спогодбата е изцяло изплатена от община Карлово.

На следващо място не се спори, че към ИМ е приложен Договор за цесия от 11.09.2018г. и Уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД от цедента по същата цесията „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД с вх. №92-00-253/11.04.2019г, по описа на общината, на основание на които се твърди, считано от 11.04.2019г. по см. на чл.99, ал.4 от ЗЗД, „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД да е прехвърлило на „КОПИЕ" ЕАД свое вземане на стойност 486 750 лева от

община Карлово, представляващо редуцирана неустойка по Договор № 25 от 05.02.2007 г. и Договора за спогодба от 10.09.2014г. Няма спор по това, че община Карлово е получила изпратените от „КОПИЕ” ЕАД покани за плащане на сумите по цесията. Няма спор и по факта, че вземането по цесията на стойност 486 750 лева е потвърдено като съществуващо по време на прехвърлянето с потвърдително писмо изх.№92-00-184(1)/08.03.2019г. по описа на общината.

Също така не се спори, че е налице съдебно производство по молба за откриване производство по несъстоятелност по отношение на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД, като на 18.08.2016г. е образувано търг. дело №6525 / 2016г. на СГС. С решение №553/07.03.2019г. по търг. дело №3864/2018г. на Апелативен съд - София, цедента по горепосочения Договор за цесия от 11.09.2018г. „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД е обявен в неплатежоспособност, с начална дата на неплатежоспособността - 22.12.2014г, постановен е общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

При така изложените факти исковете се явяват неоснователни. Съобразно нормата на чл. 635, ал.1 от ТЗ с откриване на производството по несъстоятелност или в случаите по чл. 629а длъжникът продължава дейността си под надзора на синдика. Той може да сключва нови сделки само след предварително съгласие на синдика и съобразно с мерките, постановени с решението за откриване на производството по несъстоятелност или с определението по чл. 629а. В случая не се спори, а и по делото се установява, че към момента на изпращането на уведомление по чл.99 от ЗЗД от страна на управителя на „СИ ЕН ДЖИ МАРИЦА" ООД до Община Карлово е било налице открито производство по несъстоятелност относно този търговец. При това положение съдът не намира за възможно да се приеме тезата на ищеца, тъй като по този начин би се заобиколила нормата на чл.635 от ТЗ и биха се нарушили основни принципи в производството по несъстоятелност. В първата фаза на производството преди да се обяви длъжника в несъстоятелност и да се стартира осребряване на имуществото фигурата на синдика обладава функции присъщи на управителя на едно търговско дружество. Синдикът е призван да се грижи за търговските дела на длъжника, ако е възможно да оптимизира стопанската дейност, за да се оздрави евентуално предприятието и да се стабилизира дейността на длъжника. Поради това и вече управителят няма възможност да волеизявява

самостоятелно от името и за сметка на дружеството при сключването на нови договори, а цялата дейност на предприятието е под надзора на синдика. Т.е. последният действа, като съуправител, когато управителните органи на несъстоятелния длъжник не са лишени от съда от възможност да упражняват законовите си права.

В този аспект и волеизявлението до Община Карлово направено от управителя след откриване производство по несъстоятелност не е породило целения с него правен ефект. Съобразно, чл. 99, ал.4 от ЗЗД прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.

В контекста на посочената новела е очевидно, че уведомяването е част от фактическия състав на цесията и едва с него възниква същински в правния мир договора по прехвърляне на вземане. Т.е. така или иначе на практика цесия не е осъществявана, а е имало незавършен фактически състав на това правоотношение. Поради това и съдът счита, че правната фигура, която е описана от страните е несъмнено нов договор по смисъла на чл. 635 от ТЗ. Това, че някои от правно релевантните факти по изискуемия фактически състав са възникнали в правния мир по – рано и очевидно валидно не дава основание да се заключи, че е са били налице условия по смисъла на чл.99 от ЗЗД, които да мотивират извод, че е налице договор за цесия. По силата на закона прехвърлянето на вземане настъпва с уведомлението, а към датата на осъществяване на този правно релевантен акт управителят на несъстоятелния длъжник не е могъл да волеизяви по сключването на нови договори без дадено съгласие от страна на синдика. В случая разпоредбата на чл.635 от ТЗ следва да се тълкува разширително и независимо, че части от сделката са валидно възникнали по – рано следва да се приложи визираната в ТЗ санкция. Това е напълно в духа на принципите на производството по несъстоятелност относно охраняване интересите на самия длъжник, а и на всички кредитори.

По разноските:

На основание чл.78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от исковата претенция. В конкретният случай исковата претенция е отхвърлена изцяло. От приложения по делото списък за разноски по чл. 80 ГПК /л. 169/ и от представените доказателства – ДПЗС от 30.05.2022 г. по настоящото дело /л.32 – гръб/, ДПЗС от 12.12.2022 г.

по в.ч.т.д. № 792/2022 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив /л. 20 – гръб/ и ДПЗС от 02.05.2023 г по к.ч.т.д. № 777/2023 г. по описа на ВКС, съдържащи уговорка за заплащане на адвокатско възнаграждение и документи, удостоверяващи заплащането му по банков път се установява, че между Община Карлово и адв. Т. Д. за представителство пред Окръжен съд – Пловдив по образуваното по искова молба от „КОПИЕ“ ЕАД ЕИК 203298803 дело, е уговорено и заплатено възнаграждение в размер от 19 200 лв. с включен ДДС, за производството по в.ч.т.д. № 792/2022 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив - 16 800 лв., с включен ДДС, а за производството по к.ч.т.д. № 777/2023 г. по описа на ВКС – 8400 лв. По отношение на така уговореното адвокатско възнаграждение е направено възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК от процесуалния представител на ищцовото дружество. Съдът счита същото за основателно, поради следното:

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК представя възможност да се иска намаляване на разноските за адвокат на насрещната страна, поради прекомерност, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. При направено възражение съдът се произнася по размера на дължимото възнаграждение като съобразява минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл. 7, ал. 2 т. 6 от наредбата (приложима в редакцията, действаща към 30.05.2022 г. – датата на сключване на първия договор за правна защита и съдействие между Община Карлово и процесуалния й представител – адв. Д.), за процесуално представителство защита и съдействие по дела с материален интерес от 100 000 лв. до 1 000 000 лв. е 3 530 лв. + 2 % за горницата над 100 000 лв. или възнаграждението възлиза на 13 872,03 лв., без включен ДДС. Съдът намира, че в настоящия случай не е без основание уговарянето и заплащането на адвокатско възнаграждение за защита по настоящото търговско дело, но така уговореното възнаграждение се явява прекомерно, доколкото извършените действия от процесуалния представител като изготвяне на отговори, процесуално представителство и депозиране на писмена защита не надхвърлят обичайния обем действия по такъв тип дела. Поради изложеното и с оглед характера на делото, съдът намира, че едно възнаграждение на процесуалния представител в размер над минималния, установен в Наредбата, а именно в такъв от 14 000 лв., би бил справедлив. Към дължимото адвокатско възнаграждение следва да се включи ДДС, който се

изчислява на база адвокатското възнаграждение и възлиза на 2 800 лв., или общо възнаграждението за първоинстанционното производство възлиза в размер от 16 800 лв.

Правилата на чл. 78 от ГПК се прилагат и в производствата по частни жалби, поради което и всяка страна има право на възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано като разноси от насрещната страна. По отношение на частните производства следва да се приложи редакцията на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения след последното ѝ изменение от 4.11.2022 г., тъй като и двата ДПЗС са сключени след посочената дата. Съгласно чл. 7, ал. 1 т. 7 от посочената наредба за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнаграждението възлиза на 1/3 от минималния размер за една инстанция според предмета на делото и интереса на страната, но не по-малко от предвиденото в [чл. 11](#) от същата, а когато жалбата е срещу определение, преграждащо развитието на производството – 1/2 от минималния размер за една инстанция, но не по-малко от предвиденото в [чл. 11](#). Съгласно последната разпоредба за изготвянето на частни жалби, съответно и на отговор възнаграждението е 400 лв., а когато жалбите се разглеждат в открито съдебно заседание – 600 лв. Разпоредбата на чл.7, ал. 1 т. 7 следва да се прилага в систематична връзка с тази на чл. 11 и при определяне на адвокатското възнаграждение следва да се вземе предвид предмета на делото, но при направено възражение за прекомерност не може да се намали възнаграждението под минималния определен размер от 400 лв., съответно 600 лв., когато жалбата е разгледана в открито съдебно заседание. Предметът на делото по развилите се частни производства се определя от характера на обжалваното определение, в случая протоколно определение от 01.11.2022 г. за спиране на производството по т.д. 130/2022 г. по описа на ОС – Пловдив. Поради процесуалния характер на обжалваното определение, който не засяга материалния характер на спора няма основание да се приеме, че адвокатското възнаграждение следва да се определи на база на материалния интерес. Доколкото извършените действия от процесуалния представител на ответника и за двете производства се изчерпват с подаване на отговор по частните жалби, разгледани в закрито заседание, то определеното адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до минималния определен в наредбата размер, а именно по 400

лв. за всяко от тях, върху които да бъде начислен ДДС в размер от 80 лв.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва бъде осъден да плати на ответника следните суми, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение, а именно – 16 800 лв. за т.д. № 130/2022 г. по описа на ОС – Пловдив 480 лв. за производството по ч.т.д. № 792/2022 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив и 480 лв. по к.ч.т.д. № 777/2023 г. по описа на ВКС, както и разноси за държавна такса за издадени 3 бр. съдебни удостоверения в размер от 15 лв.

С оглед на изложеното ПОС, Търговско отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „КОПИЕ“ ЕАД, ЕИК 203298803, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район „Средец“, ул. „Георги Бенковски“ № 6, срещу Община Карлово, БУЛСТАТ 00471365, гр. Карлово, ул. „Петко Събев“ № 1 искове с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 99 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата от 486 750 лв., представляваща неустойка по Договор № 25 от 05.02.2007 г. и Договор за спогодба от 10.09.2014 г., което вземане е придобито от ищеца „Копие“ ЕАД по Договор за цесия от 11.09.2018 г., и за заплащане и на мораторна лихва в размер на 130 351.26 лв. за периода от 19.07.2019 г. до 08.03.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА „КОПИЕ“ ЕАД, ЕИК 203298803, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район „Средец“, ул. „Георги Бенковски“ № 6, да заплати на Община Карлово, БУЛСТАТ 00471365, гр. Карлово, ул. „Петко Събев“ № 1 следните суми, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение, а именно – 16 800 лв. за т.д. № 130/2022 г. по описа на ОС – Пловдив 480 лв. за производството по ч.т.д. № 792/2022 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив и 480 лв. по к.ч.т.д. № 777/2023 г. по описа на

ВКС, както и разноси за държавна такса за издадени 3 бр. съдебни удостоверения в размер от 15 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивски Апелативен Съд.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____